

ਐਮ ਜੇ ਸਿਵਾਨੀ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.

V.

ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਸਟੇਟ
ਅਤੇ ਹੋਰ

ਅਪ੍ਰੈਲ 17, 1995

[ਕੇ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਲ. ਹੰਸਰੀਆ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ—ਅਨੁਚਛੇਦ 19 (1)(ਗ), 19(6) ਅਤੇ 21—ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਉਚਿਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—ਉਚਿਤਤਾ ਦਾ ਟੈਸਟ—ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ 'ਤੇ ਅਮਿਟ ਅਸਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ—ਸਮੁਦਾਇਕ ਲਈ ਖਤਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ—ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਕੀ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮਨ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਾ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਯਾਪਨ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਫੈਸਲਾ. ਨਹੀਂ—ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਬੈਂਗਲੋਰ ਸਿਟੀ) ਆਦੇਸ਼, 1989 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲਤਾ—ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਗੇਮਿੰਗ ਐਕਟ, 1930—ਮਦਰਾਸ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ—ਗੇਮਿੰਗ—ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ—ਕੀ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ 'ਗੇਮਿੰਗ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੈ—ਕੀ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਬੈਂਗਲੋਰ ਸਿਟੀ) ਆਦੇਸ਼, 1989—ਪੈਰਾ 4—ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ—ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ—ਕਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਡੈਲੀਗੇਟਡ ਲੈਜਿਸਲੇਸ਼ਨ—ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਕਾਨੂੰਨ—ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਵੈਧ ਭਾਗ ਵੈਧ ਨਾਲ ਅਣਮਿੱਟਣਯੋਗ ਨਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਵੇ, ਪੂਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੈਂਗਲੋਰ, ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਬੈਂਗਲੋਰ ਸਿਟੀ) ਆਦੇਸ਼, 1989 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਕਸਦਿਆਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕਲੋਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਬੈਂਗਲੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਢੱਕੀ ਗਈ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਖੇਡਣ ਲਈ ਉਥੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਅਨੁਚਛੇਦ 19(1)(ਗ) ਅਤੇ 21 ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਦੋ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਕਲੋਤੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1988 ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ

ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜੀ.ਓ.ਐਮ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 166-ਓ, ਮਿਤੀ 18-1-1993 ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ, ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਆਰਟਸ. 19(1)(ਜੀ) ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਉਹ ਖੇਡਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਕਿ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਇਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ; ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਖੇਡਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣਾ ਜੋਖਮ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਹੁਨਰ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ

ਐਕਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਨੇ ਸੰਬੰਧਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 'ਗੇਮਿੰਗ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਗੇਮਿੰਗ ਐਕਟ, 1930 ਜਾਂ ਮਦਰਾਸ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਮੈਸੂਰ ਐਕਟ ਆਦਿ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠ, ਮੰਗ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਵੰਡ ਦੀ ਕੋਈ ਗਤੀਵਿਧੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਸ਼ ਹੈ, ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਜੂਏ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਗੇਮਿੰਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਿੰਗ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਿੰਗ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੇਰੇ ਗਏ ਖੇਤਰਫਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਥੀਏਟਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ ਆਮ ਗੇਮਿੰਗ ਹਾਊਸ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਲਈ ਟੋਕਨਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਵਾਪਸੀ ਯੋਗ ਚਾਰਜਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹੁਨਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿੱਤੇ ਵੀ ਟੋਕਨਾਂ ਦਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਟੋਕਨ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਖੇਡਣ ਦਾ ਅਤੇ ਟੋਕਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਕਦ ਜਾਂ ਧਨ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਖੇਡਾਂ ਸਿਰਫ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਗੇਮਿੰਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁੰਮ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਨੁਚਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਬੈਠਣ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਫਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਖੇਡੇ ਗਏ ਸਨ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਆਯਾਮ ਵਾਲੇ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੋਰ ਆਦੇਸ਼ 1989 ਦੇ ਪੈਰਾ 3(2) ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੈਠਣ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਬੈਠਣ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰ

ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ : 1.1. ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਖੇਡਣ ਲਈ ਖੇਡਾਰੂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 'ਜੂਆ' ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੂਏ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਜੂਆ ਖੇਡਣਾ", ਇਸ ਲਈ, ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਡ ਖੇਡਣਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਖੇਡ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਜਾਂ ਮੌਕੇ ਦੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਲਈ ਖੇਡ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਖੇਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਡ ਸਿਰਫ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਖੇਡਾਰੀ ਵੀ ਸਿਰਫ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਜਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਥਮੈਟਿਕਲ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਖੇਡ ਸਿਰਫ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੀਡੀਓ ਖੇਡ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣਾ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1968) ਐਸ.ਸੀ. 825, ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਬਲੈਕ ਦੀ ਲਾ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ 6ਵੀਂ ਐਡ. ਅਤੇ ਸਟਰਾਉਡ ਦੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 5ਵੀਂ ਐਡ., ਵੋਲ. 1, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1.2. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਐਵੇਕੇਸ਼ਨ ਪਰ ਇਹ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 19(6) ਭਾਰਤ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਾਜਬਤਾ, ਵਿਆਪਕ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਅੰਤਰੀਵ ਉਦੇਸ਼ ਥੋਪੀ ਗਈ, ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸਦੀ ਹੱਦ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ, ਪਾਬੰਦੀ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਹੈ ਜਾਂ ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਾਲਾਤ। ਅਦਾਲਤ ਜਨਰਲ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਗਤੀ ਜਾਂ ਕੀ ਵਾਜਬ ਹੈ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਰਗ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕੀ ਵਾਜਬ ਹੈ - ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ, ਕੁਦਰਤ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜੋ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਵਪਾਰ ਤੱਕ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਵਪਾਰ ਆਦਿ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਭਲਾਈ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਪਾਰ/ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ। ਕੁਦਰਤ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਅਮਿੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਦਿ, ਇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਹਨ ਵਾਜਬਤਾ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਰਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ। ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਲਈ ਖਤਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੋਕੇਗਾ। [344-B ਤੋਂ F]

1.3. ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੋਲ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਿਤ ਵੀਡੀਓ ਖੇਡ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖਤਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਨਤਾ ਜੂਏ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੌਕੇ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡਣ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਿਯਮਿਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜੂਏ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਕੋਈ ਵੀਡੀਓ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੌਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵੀ ਖੇਡਾਰੂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਟੈਕਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੀ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਮਨਾਹੀ ਜੂਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਨਿਯਮਨ ਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ, ਬੇਲਗਾਮ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਕਸਰਤ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ ਮਨਮਾਨੀ, ਬੇਲਗਾਮ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਬੀ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਕੈਨੇਲਾਈਜ਼ਡ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਯਮ, ਉਥੇ- | 19(1)(ਜੀ)

1.4. ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਜਾਂਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਭਲਾਈ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 19(6) ਅਧੀਨ ਕੁੱਲ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਚਛੇਦ 21 ਅਧੀਨ ਜੀਵਿਕਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਵੱਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਜਾਂ ਫੈਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮਨੋਬਲ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਵਿਪਰੀਤ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਮੌਕੇ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦੇ ਹਨ, ਅਨੁਚਛੇਦ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਜਾਇਜ਼, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ ਜਾਂ ਅਨਿਆਇਆ ਹੈ।

1.5. ਮਦਰਾਸ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

1.6. ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਅਮਿਉਜ਼ਮੈਂਟ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਬੈਂਗਲੋਰ ਸਿਟੀ) ਆਦੇਸ਼, 1989, ਪਬਲਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1.7. ਮਦਰਾਸ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸਾਰੇ ਪਬਲਿਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਰਿਸੋਰਟ ਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 35 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਥਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਿਮਿਸਿਜ਼ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਰਿਸੋਰਟ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਿਮਿਸਿਜ਼ 46-1/2 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 39 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਸਭਿਆਚਾਰ ਜਾਂ ਪਬਲਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਘੇਰੇ ਗਏ ਸਥਾਨ ਨੂੰ 46-1/2 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 39 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

1.8. ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੇਖ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ 1.00 ਵਜੇ ਤੋਂ 3.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਜ਼ ਨਹੀਂ ਖੇਡਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਵਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਜ਼ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਜਨਹਿਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਮਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ।

1.9. ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਖੇਡੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਖੇਡ ਜਾਂ ਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਾਰਕਿੰਗ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਅਤਿਰਿਕਤ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨਾ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੱਖ-ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

2. ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇ। ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਸ ਹਦ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਭਾਗ ਯਾ ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਅਵੈਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਵੈਧ ਭਾਗ ਵੈਧ ਨਾਲ ਅਣਛੁੱਟਣਯੋਗ ਨਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਕਿ ਨਿਯਮ ਮੁਕੰਮਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਹੈ ਜਾਂ ਅਵੈਧ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਣਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰੱਖਣ ਦਾ।

3.1. ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਦੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 32 ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਅਸਵੀਕਾਰਤੀ ਨੂੰ ਜਨਹਿਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਖੇਡ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਉਚਿਤ ਜਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨਾਪਨ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਰਾਜ, ਇਸ

ਦਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰ, ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਵੇਕ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਾਗਰਿਕ 'ਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਪਰਿਣਾਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟੇਮ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

3.2. ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਾਂਗ ਵਿਸਥਾਰਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਾਈਲ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਮਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਜਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚਕਾਰ ਦੀ ਕੜੀ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਵੈਧ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸੰਖੇਪ ਕਾਰਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਵੈਧ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਪਰਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕੇ।

3.3. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਬਿਨਾਂ ਬਿਨਾਹੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰਾਂ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਰਕ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਾਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਪੂਰਵਾਗੂਹ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੱਥ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਤ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ, ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਜਾਂ ਅਨਿਆਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰਨੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 4 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (7) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਬਿਨੈਕਾਰ [351-ਜੀ, ਐਚ, 352-ਏ ਤੋਂ ਸੀ.ਜੇ

ਮਹਾਬੀਰ ਆਟੋ ਸਟੋਰਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਆਈਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, [1990] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 752; ਸੀ.ਬੀ. ਗੀਤਮ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, [1993] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 78 ਅਤੇ ਐਸ.ਐਲ. ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਜਗਮੋਹਨ, [1981] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 746, ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4564 ਦਾ 1995 ਆਦਿ ਆਦਿ।

ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 17.9.1990 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ W.A.No. 1303 ਦਾ 1990।

ਐਮ.ਐਲ. ਵਰਮਾ, ਐਸ.ਬੀ. ਸਾਨਿਆਲ, ਕੇ.ਐਨ. ਭੱਟ, ਅਜੀਤ ਕੁਮਾਰ. ਸਿਨਹਾ, ਐਸ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਕੇ.ਕੇ. ਮਾਨੀ, ਗਿਰੀਸ਼ ਅਨੰਤਮੂਰਤੀ, ਸ਼ਾਂਤਾ ਕੁਮਾਰ. ਮਹਾਲੇ, ਰਾਜੇਸ਼ ਮਹਾਲੇ, ਪੀ. ਮਹਾਲੇ, ਮਿਸ. ਕਿਰਣ ਸੂਰੀ, ਟੀ. ਰਾਜਾ, ਵੀਰੱਪਾ, ਕੇ.ਐਚ. ਨੋਬਿਨ ਸਿੰਘ, ਏ.

ਮਾਰੀਆਰਪੁਥਮ, ਮਿਸ. ਅਰੁਣਾ ਮਾਥੁਰ, ਅਜੈ ਕਪੂਰ, ਕੇ.ਆਰ. ਨਾਗਰਾਜਾ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੰਥਾਨਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਅਧਿਵਕਤਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਕੇ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਜੇ. ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 11012/91, 10065-78/94, 18271-75/94, 18617-18630, 18316, 22759-22763/94, 22865-70/94, 675/95, 2347-53/95, 6437-6440/95, ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ...../95 (ਸੀ.ਸੀ 1306) ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਰਾਹੀਂ ਉੱਠੀਆਂ ਹਨ ਕਰਨਾਟਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ

ਜੋ ਕਿ Writ Appeal ਨੰਬਰ 1303-23/90 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਸਤੰਬਰ 17, 1990 ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ Writ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 404/86 ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦਸੰਬਰ 28, 1993 ਤੋਂ ਹਨ। ਚੂੰਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਨੂੰ ਮੈਸੂਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1963 ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1888 ਅਤੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ GOMS ਨੰਬਰ 166- 0 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਜਨਵਰੀ 18, 1993 ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ। ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੈਂਗਲੋਰ, ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਆਫ ਪਲੇਸਿਜ਼ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਐਮਿਊਜ਼ਮੈਂਟਸ (ਬੈਂਗਲੋਰ ਸਿਟੀ) ਆਰਡਰ, 1989, (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ 'ਬੈਂਗਲੋਰ ਆਰਡਰ') ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਰਡਰ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਕਲੋਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬੈਂਗਲੋਰ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਖੇਡਣ ਲਈ ਇਸ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਕਲੋਤੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਦਰਾਸ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੇ ਉਚਿਤ ਪਾਬੰਧੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 19(1)(g) ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਉਹ ਖੇਡਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਖੇਡਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਲਤ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ। ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਖੇਡਾਂ ਤੇ ਜੁਆ ਦੇ ਖੇਡਾਂ ਵਜੋਂ ਪਾਬੰਧੀ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਖੇਡਾਂ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਤੁਕੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧੀਨ ਸੀ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਧਾਰਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ 'ਗੇਮਿੰਗ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਗੇਮਿੰਗ ਐਕਟ, 1930 ਜਾਂ ਮਦਰਾਸ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਮੈਸੂਰ ਐਕਟ ਆਦਿ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਿੱਤਣ ਜਾਂ ਵੰਡਣ, ਇੱਕੱਠਾ ਕਰਨ, ਮੰਗਣ ਜਾਂ ਵਿਤਰਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗਤੀਵਿਧੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੁਏ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਸ਼ ਹੈ। ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜੁਏ ਜਾਂ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਗੇਮਿੰਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਿੰਗ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਿੰਗ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੇਰੇ ਗਏ ਸਥਾਨ ਦਾ ਆਕਾਰ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ

ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਥੀਏਟਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਆਮ ਗੋਮਿੰਗ ਹਾਊਸ' ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਲਈ ਟੋਕਨਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਵਾਪਸੀ ਯੋਗ ਚਾਰਜਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਨ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੋਕਨਾਂ ਦੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟੋਕਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੇਡਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਟੋਕਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਕਦੀ ਜਾਂ ਧਨ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਖੇਡਾਂ ਸਿਰਫ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਗੋਮਿੰਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਨੁਚਿਤ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਿਟੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਸੂਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(7) "ਜੂਆ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਟਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਦੇ ਖੇਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦੀ ਜੂਆ ਜਾਂ ਬਾਜ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਘੋੜ-ਦੌੜ 'ਤੇ ਜੂਆ ਜਾਂ ਬਾਜ਼ੀ ਦੇ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਜੂਆ ਜਾਂ ਬਾਜ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ (ii) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: 'ਮੌਕੇ ਦਾ ਖੇਡ' ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਾਲਾ ਖੇਡ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਜਾਂ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਵਾਲਾ ਢੋਂਗੀ ਖੇਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਏਥਲੈਟਿਕ ਖੇਡ ਜਾਂ ਖੇਡ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। "ਜੂਆ ਦੇ ਸਾਧਨ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (11) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਜੂਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਂ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ, ਜੂਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜੂਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਜੂਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਿੱਤ ਦੇ ਇਨਾਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (13) ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਥਾਂ" ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ, ਤੰਬੂ, ਬੂਥ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਸਾਰੀ, ਚਾਹੇ ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਖੇਤਰ ਚਾਹੇ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ (14) ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਥਾਂ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਥਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਗੀਤ, ਗਾਇਕੀ, ਨਾਚ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਖਾਵਾ, ਖੇਡ, ਜਾਂ ਖੇਡ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੇਸ ਕੋਰਸ, ਸਰਕਸ, ਥੀਏਟਰ, ਸੰਗੀਤ ਹਾਲ, ਬਿਲੀਅਰਡ ਕਮਰਾ, ਬੀਗਾਟੇਲ ਕਮਰਾ, ਜਿਮਨੇਜ਼ੀਅਮ, ਫੈਸਿੰਗ ਸਕੂਲ, ਤਰਨ ਪੁੱਲ ਜਾਂ ਨਾਚ ਹਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਧਾਰਾ (15) "ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਥਾਂ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਥਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਧਾਰਾ (18) "ਜਨਤਕ ਥਾਂ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਨਾਰਾ, ਹਰ ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਸਮਾਰਕ ਦੇ ਅਹਾਤੇ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਥਾਂ ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਾਣੀ ਖਿੱਚਣ, ਧੋਣ ਜਾਂ ਨਹਾਉਣ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੁਲਭ ਹਨ।

ਮਦਰਾਸ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 "ਆਮ ਜੂਆ ਘਰ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਘਰ, ਕਮਰਾ, ਤੰਬੂ, ਘੇਰਾ, ਵਾਹਨ, ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਡ, ਪਾਸਾ, ਮੇਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਜੂਆ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਰੱਖੇ ਜਾਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਘਰ, ਕਮਰੇ, ਤੰਬੂ, ਘੇਰੇ, ਵਾਹਨ, ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਥਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ, ਕਬਜ਼ੇ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਲਈ, ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਚਾਰਜ, ਕਮਰੇ, ਤੰਬੂ, ਘੇਰੇ, ਵਾਹਨ, ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਥਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੂਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੇਲ੍ਹੇ, ਰੱਖੇ ਜਾਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂ ਖੇਲ੍ਹਣ, ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਰ, ਕਮਰੇ, ਤੰਬੂ, ਘੇਰੇ, ਵਾਹਨ, ਜਹਾਜ਼ ਜਾਂ ਥਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਜੂਆ ਦੇ ਸਾਧਨ" ਨੂੰ ਜੂਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਂ ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ, ਜੂਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜੂਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਅਤੇ ਜੂਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਿੱਤ ਜਾਂ ਇਨਾਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਜਨਤਕ ਥਾਂ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੜਕ, ਗਲੀ ਜਾਂ ਰਸਤਾ, ਚਾਹੇ ਗੁਜ਼ਰਗਾਹ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਤਰਾਈ ਥਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਜਨਤਾ ਦਾ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਲੰਘਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਬਲੈਕ ਦੀ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 6ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, "ਜੂਆ" ਨੂੰ ਪੰਨਾ 679 ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ: "ਜੂਆ ਖੇਡਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਅਭਿਆਸ। ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਖੇਡਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਵ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੂਆ ਦੇ ਤੱਤ ਹਨ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ, ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਇਨਾਮ। "ਜੂਆ ਸਥਾਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਾਨ, ਕਮਰਾ, ਇਮਾਰਤ, ਵਾਹਨ, ਜਹਾਜ਼, ਤੰਬੂ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਜੋ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ; ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਰਖਣਾ, ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ; ਲਾਟਰੀਆਂ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਖੇਡਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨਾ; ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਮੌਕੇ ਦੇ ਖੇਡ ਖੇਡਣਾ; ਜਾਂ ਜੂਆ ਉਪਕਰਣ ਖੇਡਣਾ। "ਖੇਡ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੰਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖੇਡ, ਮਨੋਰੰਜਨ, ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। "ਪਬਲਿਕ" ਨੂੰ ਪੰਨਾ 1227 ਉੱਤੇ "ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ; ਸਾਰਿਆਂ ਜਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲਈ ਆਮ; ਆਮ; ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ।" "ਮਨੋਰੰਜਨ" ਨੂੰ ਪੰਨਾ 84 ਉੱਤੇ "ਪਾਸਟਾਈਮ; ਵਿਭਿੰਨਤਾ, ਆਨੰਦ। ਇੰਦਰੀਆਂ ਦਾ ਸੁਖਦ ਕਬਜ਼ਾ, ਜਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਟਰਾਉਡ ਦੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 5ਵੀਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਵੋਲ. II, "ਆਮ ਜੂਆ ਘਰ" ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (1) "ਇੱਕ ਘਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਪਬਲਿਕਲੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟਲੀ, ਜੂਆ ਖੇਡਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਿਯਮਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਲਈ।" (2) ਆਮ ਜੂਆ ਘਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਘਰ ਹੈ ਜੋ ਖੇਡਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ (ਕ) ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬੈੱਕ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ; ਜਾਂ (ਖ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਡ ਖੇਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੌਕੇ ਸਾਰੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਿਡਾਰੀ, ਬੈੱਕਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਖੇਡ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ ਹੋਰ ਖਿਡਾਰੀ ਦਾਵਾ, ਖੇਡਣ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।" "ਜੂਆ" ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਖੇਡਣ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਜੂਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖੇਡੀ ਜਾਂਦੀ ਖੇਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਹੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸਤਿਆਨਾਰਾਯਣ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1968) ਐਸ.ਸੀ. 825, ਵਿਚਾਰਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਰੁੰਮੀ ਇੱਕ ਮੌਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਰੁੰਮੀ ਦੀ ਖੇਡ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੌਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਤਿੰਨ-ਕਾਰਡ' ਖੇਡ। ਤਿੰਨ-ਕਾਰਡ ਖੇਡ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਫਲੱਸ', 'ਬੈਂਗ' ਆਦਿ ਹੇਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਮੌਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਰੁੰਮੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਪਤਨ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁੰਮੀ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਅਤੇ ਸੁੱਟਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਰੁੰਮੀ ਵਿੱਚ ਮੌਕਾ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਂਦੇ ਵਿੱਚ।"

ਗੋਮਿੰਗ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਮਾਵੇਸ਼ੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਜਾਂ ਮੌਕੇ ਦਾ ਢੋਂਗ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਖੇਡ ਜਾਂ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਗੋਮਿੰਗ ਘਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਘਰ, ਕਮਰਾ, ਤੰਬੂ ਆਦਿ ਹੋਵੇਗਾ, ਚਾਹੇ ਘਿਰਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਥਾਂ ਜਿਥੇ ਗੋਮਿੰਗ ਦੇ ਸਾਧਨ ਲਾਭ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਰੱਖੇ ਜਾਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਘਰ, ਕਮਰਾ, ਤੰਬੂ ਆਦਿ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਗੋਮਿੰਗ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕੋਈ ਵੀ ਲੇਖ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਗੋਮਿੰਗ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਂ ਮਾਧਿਅਮ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਗੋਮਿੰਗ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੋਮਿੰਗ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿੱਤ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਜੋ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੰਡੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵੰਡੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਗੋਮਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ। ਥਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਤੰਬੂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ, ਚਾਹੇ ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਖੇਤਰ ਚਾਹੇ ਘਿਰਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ। ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਥਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੜਕ ਜਾਂ ਗਲੀ ਜਾਂ ਰਸਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਚਾਹੇ ਇੱਕ ਥਰੇਫੇਅਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇੱਕ ਲੈਂਡਿੰਗ ਥਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਗੋਮਿੰਗ ਦੇ ਤੱਤ ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ, ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਇਨਾਮ ਹਨ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੰਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਖੇਡ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵਿਭਾਜਨ, ਪਾਸਟਾਈਮ ਜਾਂ ਆਨੰਦ ਜਾਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦਾ ਸੁਖਦ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਮ ਗੋਮਿੰਗ ਘਰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਡ ਨੂੰ ਖੇਡਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਖੇਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਆਯੋਜਕ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਡ ਖੇਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੌਕੇ ਸਾਰੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗੇਮਿੰਗ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਡ ਖੇਡਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਗੇਮਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਡੀ ਗਈ ਖੇਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਹੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਨਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ, ਖੇਡਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 'ਗੇਮਿੰਗ' ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੇਮਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "ਗੇਮ ਕਰਨਾ", ਇਸ ਲਈ, ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਡ ਖੇਡਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਖੇਡ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ ਚਾਹੇ ਖੇਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਖੇਡ ਸਿਰਫ ਹੁਨਰ ਦੀ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਮਹਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੌਕਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਿੱਸਾ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਖਿਡਾਰੀ ਵੀ ਸਿਰਫ ਹੁਨਰ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਜਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਹੁਨਰ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੌਕਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਥਮੈਟਿਕਲ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਹੁਨਰ ਦੇ ਆਪਸੀ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਖੇਡ ਸਿਰਫ ਹੁਨਰ ਦ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਹਾਰਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਖਾਸ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ ਹੁਨਰ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਤ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦਾ। ਇਹ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ ਜੁਆ ਜਾਂ ਆਮ ਜੁਆ ਘਰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੰਡਾਤਮਕ ਪਰਿਣਾਮ ਹਨ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ/ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜੋ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਚਾਰਜ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਵਰਚੁ ਦੁਆਰਾ, ਜੁਆ ਜਾਂ ਆਮ ਜੁਆ ਘਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ, ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਖੋਜ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਖੋਜ, ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹਨ।

ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਜੋ ਉਭਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਜਾਂ ਮੌਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ, ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ "ਜੁਆ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇੱਕ ਸਮਾਵੇਸ਼ੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ ਵੱਖ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੁਝ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਰਸਤੇ ਜਾਂ ਚਾਰ ਰਸਤੇ ਵਾਲੇ ਜੋਇ-ਸਟਿਕਸ, ਪੁਸ਼ ਬਟਨਾਂ, ਇੱਕ ਸਟੀਅਰਿੰਗ ਵ੍ਹੀਲ ਅਤੇ ਐਕਸੈਲਰੇਟਰ, ਗਨ ਟ੍ਰਿਗਰ ਕੰਟਰੋਲ ਜਾਂ ਪੈਟੈਂਸਿਓਮੀਟਰ ਆਦਿ ਨਾਲ ਚਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ ਇੱਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਮਸ਼ੀਨ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਿਡਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟੇਕਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਊਂਟਰ ਤੇ ਨਕਦੀ ਲਈ ਖਰੀਦਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਊਂਟਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੁਪਰ ਕੋਂਟੀਨੈਂਟਲ ਗੇਮ ਵਿੱਚ ਸਕ੍ਰੀਨ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਲੰਬਕਾਰੀ ਰਸਤੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਸੇਬਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਹਨ, ਦੂਜਾ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਹਨ, ਤੀਜਾ ਘੰਟੀਆਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਹਨ। ਬਟਨ ਦਬਾਉਣ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਪੱਟੀਆਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਰੁਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਆਇੰਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗਰੁੱਪਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਤਿੰਨ ਸੇਬ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਅੰਗੂਰ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ। ਖਿਡਾਰੀ ਰਕਮ ਹਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਦਾਅ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫਾਈਵ ਲਾਈਨ ਗੇਮ ਸੁਪਰ ਕੋਂਟੀਨੈਂਟਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਇਸ ਗੇਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਪੱਟੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਈ-ਲੇ, ਬਲੈਕ ਜੈਕ, ਪੈਕਰ ਡਬਲ ਅੱਪ, ਸਕਿੱਲ ਬਾਲ, ਪੈਕ ਮੈਨ, ਗੋਲਡਨ ਡਰਬੀ, ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਖੇਡ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਖਿਡਾਰੀ ਬਟਨ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਭਾਵ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਕਾਰਡ ਪਲਟੇ ਜਾਣਗੇ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੌਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਲਿਆ ਗਿਆ ਕਾਰਡ ਉੱਚੇ ਜਾਂ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ

ਲਈ, ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਿੰਗ ਨਾਲ ਖੇਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਉੱਤੇ ਦਾਅ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੌਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਖੇਡ ਹੋਵੇ।

ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਨਵੀਨ ਲਈ, ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ ਨੂੰ ਮਹਾਰਤ ਨਾਲ ਖੇਡਣਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਆਮ ਲੋਕ ਗੇਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੇਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਮਹਾਰਤ ਦਾ ਸ਼ਰੇਆ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਛੁਪੇ ਟਾਰਗੇਟ 'ਤੇ ਛੋਟੀ ਮਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ ਮਹਾਰਤ ਦਾ ਗੇਮ ਹੈ ਜਾਂ ਮੌਕੇ ਦਾ ਗੇਮ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਮਹਾਰਤ ਦਾ ਗੇਮ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ, ਭਾਵ, ਮਹਾਰਤ ਜਾਂ ਮੌਕਾ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੌਕੇ ਦਾ ਗੇਮ ਹੈ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਮਹਾਰਤ ਦਾ ਗੇਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਜੁਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਗੇਮ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਧਾਰਣ ਕੰਮ ਤੋਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ "ਜੁਆ" ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ, ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਉਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦੇ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਲਾਇਸੰਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ-ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗੇਮਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁੱਧ ਖੇਡਾਂ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਗੇਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗੇਮਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਹੁਨਰ ਦਾ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਖੇਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਨਮੂਨੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰਵੇਖਣ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੇਜ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ:

"ਫਾਈਲ ਤੋਂ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦੇ ਪਾਰਲਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਖੇਡਾਂ ਜਾਂ ਖਿਡਾਰੀ ਦੀ ਮਹਾਰਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰਵੇ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਦੇਖਣ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੇਮ ਜਾਂ ਗੇਮਾਂ ਸਿਰਫ ਮੌਕੇ ਦੀਆਂ ਗੇਮਾਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੇਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਪੰਜ ਬੰਦ ਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਸਕ੍ਰੀਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਬਟਨਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਾਰਡ ਉਲਟੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੈਕਸ, ਐਸਿਸ, ਕਿੰਗਸ, ਕੁਈਨਜ਼, ਆਦਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਜੈਕਸ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਐਸਿਸ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਕ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਖੇਡ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਗੇਮ ਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾਰਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਟਨਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਟਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹਾਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਖਿਡਾਰੀ ਦਾ ਖੇਡ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਰਤ 'ਤੇ। ਹੋਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਖੇਲਣ 'ਤੇ, ਟੈਕਨੀਕਲ ਅਫਸਰ, ਕੰਟਰੋਲ ਰੂਮ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਖਿਡਾਰੀ ਕਦੇ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅੰਕ ਜਿੱਤਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਾਰਡ ਕਿਵੇਂ ਉਲਟੇ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਹੋਏ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਗੇਮ ਸਿਰਫ ਮੌਕੇ ਦਾ ਗੇਮ ਹੈ ਜੋ ਖਿਡਾਰੀ ਦੀ ਮਹਾਰਤ ਨਾਲ ਸਰਾਸਰ ਬੇਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੇਮ ਲਈ, ਖੇਡਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰਾਸ਼ੀ ਰੁ. 20 ਹੈ।"

ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਖਿਡਾਰੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂ ਸੈਖੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੁਝ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਭਾਜਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖੇਡ ਬਾਹਰੋਂ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਆਉਣ। ਰੌਇਲ ਕੈਸੀਨੋ, ਸੁਪਰ ਕੈਂਟੀਨੈਂਟਲ, ਫਾਈਵ ਲਾਈਨ, ਹਾਈ ਲੇ, ਬਲੈਕ ਜੈਕ, ਪੇਕਰ ਡਬਲ ਅੱਪ, ਸਕਿੱਲ ਬਾਲ, ਪੈਕ ਮੈਨ ਅਤੇ ਗੋਲਡਨ ਡਰਬੀ ਵਰਗੇ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਚਾਰਾ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਹਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਦੇ ਖੇਡਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ, ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਆਪਣੇ ਮਿਹਨਤੀ ਕਮਾਏ ਪੈਸੇ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ। ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਏ ਜਾਣ

ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਿਡਾਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੇਡ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਮਹਾਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਖਿਡਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਗਭਗ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਖੇਡਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ

ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਚਛੇਦ 19(1)(ਗ) ਅਤੇ 21 ਅਧੀਨ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਨੁਚਛੇਦ 19(6) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਸਰਤ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੀਖਣ ਵਿੱਚ, ਵੱਡਾ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਉਚਿਤ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਲਗਾਏ ਗਏ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੁਰਾਈ, ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਤਾਤਕਾਲਿਕਤਾ, ਪਾਬੰਦੀ ਕਿਵੇਂ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਅਨੁਪਾਤਿਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀਆਂ। ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਧਾਰਣਾ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕੀ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ। ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵਪਾਰਾਂ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਖਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਰਾਜ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਭਲਾਈ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵਪਾਰ/ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਪਾਰ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ 'ਤੇ ਅਮਿਟ ਅਸਰ ਆਦਿ, ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਤ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਖਤਰੇ ਦੇ ਨਾਲ: ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ

ਇਸ ਲਈ, ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮਿਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ ਆਪਰੇਸ਼ਨਜ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖਤਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਨਤਾ ਜੁਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੌਕੇ ਦੇ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡਦੇ ਸਮੇਂ ਹਾਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਿਯਮਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੁਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ ਖੇਡਣ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੌਕੇ ਦਾ ਖੇਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਦਾ ਖੇਡ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਟੈਕਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੀ ਸਹਾਇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਖੇਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਮਨਾਹੀ ਜੂਆ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਵਾਏ ਨਿਯਮਨ ਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ, ਬੇਲਗਾਮ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੋਂ, ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵੇਕ ਮਨਮਾਨੀ, ਬੇਲਗਾਮ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 19(1)(g) ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 21 ਅਧੀਨ ਜੀਵਨ ਯਾਪਨ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸਰਲਤਾ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਜਾਂ

ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਜਾਂਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਣ-ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾ ਕੇ। ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਜਾਂ ਜਨ ਕਲਿਆਣ ਨੂੰ ਚੋਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 19(6) ਅਧੀਨ ਪੂਰਨ ਮਨਾਹੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਚਛੇਦ 21 ਅਧੀਨ ਜੀਵਨ ਯਾਪਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਵੱਚਿਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਜਾਂ ਫੈਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਨਹਿਤ ਜਾਂ ਜਨ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਜੇ ਸਿਰਫ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦੇ ਹਨ, ਅਨੁਚਛੇਦ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਜਾਇਜ਼, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ ਜਾਂ ਅਨਿਆਇਆ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾਟਕ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਸ.31 ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.31 ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਈਸੂਰ ਐਕਟ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ, ਜਾਂ ਜਨ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਨ ਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਜਨ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਰੁਕਾਵਟ ਆਦਿ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਜਨ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਇਕੱਠ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਧਾਰਾ (ਐਕਸ) ਅਧੀਨ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਜਨ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਸੰਗੀਤ, ਨਾਚ, ਮਿਮਿਕਰੀ ਜਾਂ ਥੀਏਟਰੀਕਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਸਮੇਤ ਮੇਲੇ ਅਤੇ ਤਮਾਸ਼ੇ। ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਜਨਹਿਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਜੈਡ) ਆਦਿ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ 8 ਜੂਨ, 1989 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬੈਂਗਲੋਰ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 7 ਜੁਲਾਈ, 1989 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਬੈਂਗਲੋਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਐਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਉਸ ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ 'ਚ 15 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੂਚਨਾ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੂਚਨਾ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਬਣ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਿਧਾਨਿਕ ਬਲ ਹੈ।

ਕਰਨਾਟਕ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਬੈਠਣ ਸਮਰੱਥਾ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੁੰਕਿ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਖੇਡੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਛੋਟੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਬੈਂਗਲੋਰ ਆਦੇਸ਼ 1989 ਦੇ ਪੈਰਾ 3(2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੈਠਣ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਕਲੋਤੇ ਜੱਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਪੂਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਤਰਜਾਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸੌਖੀ ਗਈ ਵਿਧਾਨਿਕਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਕਲੋਤੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪੂਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਲਾਇਸੈਂਸ

ਫੀਸ ਵਸੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਾਨ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਬੈਠਣ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਦੇਵਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵੀਡੀਓ ਗੋਮਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੀਡੀਓ ਗੋਮਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਆਯਾਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬੈਂਗਲੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਚਲਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਈ, ਅਰਧ-ਸਥਾਈ, ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੀਆਂ ਅਧਿਕਤਮ ਅਤੇ ਨਿਊਨਤਮ ਦਰਾਂ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਅ) ਤੋਂ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਪੈਰਾ 3 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (2) ਦੀ ਸੋਚ ਹੈ ਕਿ 200 ਸੀਟ ਸਮਰੱਥਾ ਤੱਕ ਫੀਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਭਾਵ, 1 ਤੋਂ 200, ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸਥਾਨ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਫੀਸ ਹੈ ਰੁਪਏ 50 ਆਦਿ। ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ/ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਰੁਪਏ 20 ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ 20 ਵੀਡੀਓ ਗੋਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਦਾਖਲਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਟਿੰਗ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕ੍ਰਮਾ - ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਿਰਫ ਵੀਡੀਓ ਗੋਮਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਾਫੀ ਆਮ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਾਂ ਕਿ ਨੈਟੀਵਿਕੇਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵੀਡੀਓ ਗੋਮਾਂ ਖੇਡੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਇੱਕ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ 20 ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਦਾਅਵਾ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 46-1/2 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰਫਲ ਵਿੱਚ ਵੀਡੀਓ ਗੋਮਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ.34 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 46-1/2 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੇਤਰਫਲ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੇਰੇ ਜਾਂ ਖੇਡਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੂੰਕਿ ਉਹ 46-1/2 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਗ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਵੀਡੀਓ ਗੋਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾਅਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ.39 ਅਧੀਨ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਐਸ.34 ਅਤੇ 35 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 34(1) ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ 46-1/2 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੇਤਰਫਲ ਵਾਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਲਈ ਹੈ 46-1/2 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤੱਕ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਜਦੋਂ ਕਿ s.39 ਪਾਵਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ- ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ss.34 ਅਤੇ 35 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ' - ਹੋਣਗੀਆਂ। ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ. s.39 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ, ਉੱਥੇ- ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ s.34 ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਥਾਨ ਸਮੇਤ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ੋਰਟ s.35. ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਨਤਕ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ- ਟੇਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਭਾਵੇਂ 46-1/2 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ ਲਈ s.39 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ. ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਨੌਥੀ ਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ 1. Jelow 46-1/2 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਮਦਰਾਸ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇ s.39 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ।

ਅਗਲਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ ਗੋਮਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਮਨਮਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਨੁਚਿੱਤ 14 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੇਖ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.00 ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ 3.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਵੀਡੀਓ ਗੋਮਾਂ ਖੇਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਨੂੰ ਵਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ ਗੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਜਨਹਿਤ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਮਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਤੁਕਾ।

ਪਾਰਕਿੰਗ ਸਬੰਧੀ ਸ਼ਰਤ ਬਾਰੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਮਨਮਾਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵੀਡੀਓ ਗੋਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁ-ਮੰਜਿਲਾ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਤੀਜੀ ਮੰਜਿਲ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਮੰਜਿਲ 'ਤੇ ਖੇਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵੀ ਬਿਨਾ ਜੋਰ ਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਖੇਡੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਖੇਡ ਜਾਂ ਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੱਥ-ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 3(2) ਨੂੰ ਵੀਡੀਓ ਗੋਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਮੁੱਚਾ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇ। ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਭਾਗ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਅਵੈਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਵੈਧ ਹਿੱਸਾ ਵੈਧ ਨਾਲ ਅਣਛੁੱਟਣਯੋਗ ਨਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਚਾਰਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਸਮੁੱਚੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਹੈ ਜਾਂ ਅਵੈਧ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਣਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਡ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ 6ਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਪੰਨਾ 874.5 'ਤੇ "ਆਂਸ਼ਿਕ ਅਵੈਧਤਾ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਦੱਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਵਿਧਾਨ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਰਾਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਆਮ ਨਿਯਮ ਹੋਣਾ - "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਵੈਧ ਹਿੱਸਾ ਵੈਧ ਨਾਲ ਅਣਛੁੱਟਣਯੋਗ ਨਾ ਜੁੜਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੈਧ ਨਾਲ ਅਨਿੱਖੜਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਅਵੈਧ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇ, ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ।"

ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਪੈਰਾ ਵਿਚ ਸਥਿਤੀ ਬੰਗਲੋਰ ਆਰਡਰ ਦੇ 4 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

'(5) ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲੇ, ਅਰਥਾਤ: -

(a) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ।

(6) ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ :-

(ਅ) ਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਥੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਉਪਸਥਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਸੁਵਿਧਾ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਲਈ ਸਾਰੇ ਪੁਖਤਾ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਪੈਰਾ 4 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (7) ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਐਸਾ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕਰੇਗੀ।

ਇਹ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਨ ਦੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਰਣ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 32 ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਅਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਖੇਡ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਉਚਿਤ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ; ਗੈਰ-ਮਨਮਾਨੀਤਾ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਚੰਗੀ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਰਾਜ, ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਨ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਵਿਵੇਕ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਾਗਰਿਕ 'ਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਪਰਿਣਾਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਡੀ ਅਲਟੇਰਮ ਪਾਰਟੇਮ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਮਹਾਬੀਰ ਆਟੋ ਸਟੋਰਜ਼ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਓਰਸ., [1990] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 752 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਖ਼ਤ ਸਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 18 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਜੈਕਟ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।" ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਸਮੇਤ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਸੁਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਦੇਖੋ ਸੀ.ਬੀ. ਗੌਤਮ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, [1993] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 78 ਤੋਂ 103, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨੇਕਾ ਗਾਂਧੀ, ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਾਂਗ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਣਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਣ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਾਈਲ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਣਾਂ ਜਾਂ ਸਮਕਾਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚਲੀ ਕੜੀ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਅਤੇ ਵੈਧ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸੰਖੇਪ ਕਾਰਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਵੈਧ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ

ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਪਰਖ ਸਕੇ।

ਐਸ. ਐਲ. ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਜਗਮੋਹਨ, [1981] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 746 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਗਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੁਪਰਸੀਡੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਦੇ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 238 ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਉਭਰਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਛੇਟ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮੌਖਿਕ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਰ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵੱਡੇ ਆਧਾਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ।

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਿਟੀ ਬਿਨਾਂ ਬਿਨਾਹੀ ਦੇ ਆਵੇਦਕ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਣ ਜਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਇਹ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਾਰ ਨੂੰ ਆਵੇਦਕ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰਾਂ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਰਕ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਪੂਰਵਗ੍ਰਹ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੱਥ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਆਵੇਦਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 4 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (7) ਪੈਰਾ 4 ਦਾ। ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਵੀਨੀਕਰਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਿਨੈਕਾਰ

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਉਚਿਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਵਾਡਵਾਨੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਜਨਵਰੀ 25, 1994 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲ। ਹੁਕਮ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੰਬਰ 93, ਵੰਡਰਲੈਂਡ ਐਵੇਨਿਊ ਰੋਡ, ਬੈਂਗਲੋਰ ਵਿੱਚ ਪਤੇ ਤੇ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੁਕਮ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਪੱਖ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਗੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ, ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਨਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇਕੱਠੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਵੀਡੀਓ ਗੇਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਹੈ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਲ ਦੇ ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਿਨਾਂ ਖਰਚੇ ਦੇ।

ਅਵਮਾਨਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 38-51/95 ਵਿੱਚ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. 10065-78/94 ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਆਰ.ਏ.

ਅਪੀਲਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate